

ה'ד'ד' סימן קריאה למנהת שבת ו שני וחמשי

ה[ה] יד א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומיליל יי עם משה למימר; ב זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל-הכהן: דא תהי אוריתא בסגירה. ביום דרכותיה ויתתי לות בהנאה; ג ויצא הכהן אל-מחוץ למחנה וראה הכהן ויהנה נרפא נגע-הצערעת מז-הצערע: ויפוק בהנאה. למברא למשריתא. ויחזיו בהנאה. והא אטPsi מכתח סגירותא מן סגירה; ד וצוה הכהן ולקח למטהר שתיד-צפרים חיות טהרות ועוז ארץ ושני תולעת ואזב: ויפקיד בהנאה. וישב לדמדיין. תרתין צפריין חין דכין. ואעא דארזא וצבע זהורי ואיזובא; ה וצוה הכהן ושחט את-הציפור האחת אל-בל-חרש על-מים חיים: ויפקיד בהנאה. ויפוס ית צפרא חדא; למן בחסף על מי מבוען ☆ ו את-הצפר החיה יקח אתה ואת-עוז הארץ ואת-שני התולעת ואת-האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים: ית צפרא חיתה ישב יתה. וית אעא דארזא. וית צבע זהורי וית איזובא. ויטבול יתהון. וית צפרא חיתה. בדמא דצפרא דנכיסתא. על מי מבוען ז והזה על המטהר מז-הצערעת שבע פעמים וטהרו ושלוח את-הצפר החיה על-פני השדה: ייד. על דמדיין. מן סגירותא שבע זמני. וידבינה. ושלח ית צפרא חיתה על אפי חקלא; ח וככש המטהר את-בגדיו וגלח את-בל-שערו ורחת במים וטהר ואחר יבוא אל-המחנה וישב מחוץ לאלהו שבעת ימים: וצבע דמדיין ית לבושהו ויגלח ית כל שעריה. ויסחי במייא וידפי. ובתר בן יעול למשריתא. ויתיב מברא למשבניה שבעה יומיין ט זיהה ביום השבייעי יגלח את-בל-שערו את-ראשו ואת-זקנו ואת-גבת עיניו ואת-בל-שערו יגלח וככש את-בגדיו ורחת את-בשרו במים וטהר: ויהי ביום שביעאה יגלח ית כל שעריה. ית רישיה וית דקניתה וית גביני עינוהי. וית כל שעריה גלאת. וצבע ית לבושהו. ויסחי ית בשעריה במייא וידפי ☆

וּבַיּוֹם הַשְׁמִינִי יָקַח שְׁנֵי-כְבָשִׂים תְמִימִם וּכְבָשָׂה אַחַת בְּת-שְׁנִיתָה תְמִימִה וּשְׁלֵשָׁה עֲשָׂרֶנִים סְלִתָּה מִנְחָה בְּלוּלָה בְשָׁמְןָו וּלְגַדְעָה אֶחָד שְׁמָנוֹן וּבְיוֹם אֶת-תְּמִינָה יָסַב תְּרֵין אֲמְרֵין שְׁלֵמִין וְאִמְרְתָא חֶדֶר בְּת-שְׁתָה שְׁלֵמֶתָא וְתַלְתָא עֲשָׂרֶנִין סְולִתָא מִנְחָתָא דְפִילָא בְמִשְׁחָה וּלְזָגָא חֶדֶר דְמִשְׁחָא יָא וְהַעֲמִיד הַפְּהָזָן הַמְטָהָר אֶת-הָאִיש הַמְטָהָר וְאַתֶּם לְפִנֵּי יְהוָה פָתָח אַهֲלָל מוֹעֵד וַיַּקְרִים בְּהָנָא דְמִדְבֵּר יְהוָה אֲבוֹרָא דְמִדְבֵּר וַיַּתְהֹזֵן קָרְדָם יְיָ בְּתְרֻעָה מִשְׁפָּן וּמִנָּא יְבִלְקָח הַפְּהָזָן אֶת-הַכְּבָשׂ הָאֶחָד וְהַקְרִיב אָתוֹ לְאַשְׁם וְאַת-לְגַדְעָה שְׁמָנוֹן וְהַגְּנִיף אַתֶּם תְּנוּפָה לְפִנֵּי יְהוָה וַיַּסְבֵּב בְּהָנָא יְתָא אֲמְרָא חֶדֶר וַיַּקְרִיב יְתָהָה לְאַשְׁמָא וַיַּתְהַזֵּן לְזָגָא דְמִשְׁחָה וַיַּרְא יְתָהָן קָרְדָם יְיָ (שְׁנֵי) יְג וְשְׁחַט אֶת-הַכְּבָשׂ בְּמִקְומָו אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת-הַחַטָּאת וְאֶת-הַעַלְלָה בְּמִקְומָו הַקְדָשָׁבְיָה כִּי בְחַטָּאת הָאַשְׁם הוּא לְפִנֵּי יְהוָה קָדְשִׁים הוּא וַיַּפְסֵד יְתָהָן בְּאֶתְרָא וַיַּפְסֵד יְתָהָן וַיַּתְהַזֵּן עַל-תְּחַטָּאת וַיַּתְהַזֵּן בְּאֶתְרָה קָדְשִׁים (ס"א גַדְשָׁא) אֲרִי בְחַטָּאת אֲשֶׁרְוָא לְבָהָנָא קָדְשִׁין הוּא יְד וּלְקָח הַפְּהָזָן מִקְדָם הָאַשְׁם וְנַתֵּן הַפְּהָזָן עַל-תְּגַנּוֹךְ אַזְוֹן הַמְטָהָר הַיְמָנִית וְעַל-בָּחָן יְדוֹ הַיְמָנִית וְעַל-בָּחָן רְגָלוֹ הַיְמָנִית וַיַּסְבֵּב בְּהָנָא מִקְדָם דְאַשְׁמָא וַיַּתְהַזֵּן בְּהָנָא עַל-רְגֵלָה דִימִינָא וַיַּתְהַזֵּן בְּהָנָא עַל-בָּחָן רְגָלוֹ וְיִצְקַח עַל-בָּרְךָ הַפְּהָזָן הַשְׁמָאלִית וַיַּסְבֵּב בְּהָנָא מִלְזָגָא דְמִשְׁחָה וַיַּרְקִים עַל יְדָא דְבָהָנָא דְשְׁמָאלָא ט וּטְבֵל הַפְּהָזָן אֶת-אַצְבָעָו הַיְמָנִית מִן-הַשָּׁמְן אֲשֶׁר עַל-בָּפָסו הַשְׁמָאלִית וְהַזָּה מִן-הַשָּׁמְן בְּאַצְבָעָו שְׁבָע פָעָם לְפִנֵּי יְהוָה וַיַּטְבּוֹל בְּהָנָא יְתָא אַצְבָעָה דִימִינָא מִשְׁחָה מִן-שְׁמָחָה דַעַל יְדָה דְשְׁמָאלָא וַיַּדְיִי מִן-שְׁמָחָה בְאַצְבָעָה שְׁבָע זְמָנִין קָרְדָם יְיָ יְמִינָה וַיַּמְיַתֵּר הַשָּׁמְן אֲשֶׁר עַל-בָּפָסו יַתְן הַפְּהָזָן עַל-תְּגַנּוֹךְ אַזְוֹן הַמְטָהָר הַיְמָנִית וְעַל-בָּחָן יְדוֹ הַיְמָנִית וְעַל-בָּחָן רְגָלוֹ הַיְמָנִית עַל דַם הָאַשְׁם וּמְשָׁאָר מִשְׁחָה דַעַל יְדָה יַתְהַזֵּן בְּהָנָא עַל רְגֵלָה דִימִינָא וַיַּדְיִי אַזְוֹן יְדָה דִימִינָא וַיַּעֲלֵן אַזְוֹן הַמְטָהָר בְּשָׁמְן אֲשֶׁר עַל-בָּרְךָ הַפְּהָזָן יַתְן רְגֵלָה דִימִינָא עַל דַמָא דְאַשְׁמָא יְה וְהַנּוֹתֵר בְשָׁמְן אֲשֶׁר עַל-בָּרְךָ הַפְּהָזָן יַתְן עַל-רְאֵש הַמְטָהָר וּכְפָר עַלְיוֹ הַפְּהָזָן לְפִנֵּי יְהוָה וְדִישְׁתָא בְמִשְׁחָה (מִן-מִשְׁחָה) דַעַל יְדָא דְבָהָנָא יַתְהַזֵּן עַל רִישָׁא דְמִדְבֵּר וַיַּכְפֵּר עַלְוָה יְה וְבָהָנָא קָרְדָם יְיָ יְשַׁׁעַת הַפְּהָזָן אֶת-הַחַטָּאת וּכְפָר עַל-הַמְטָהָר מִטְמָאתוֹ וְאַחֲר יִשְׁחַט אֶת-הַעַלְלָה וַיַּעֲבִיד בְּהָנָא יְתָא חַטָּאת וַיַּכְפֵּר עַל-דְמִדְבֵּר מִסְאֹבְתִּיהָ וּבְתַרְבָּה בְּנֵי יְהוָה יְתָא עַל-תְּחַטָּאת כִּי הַעַלְלָה הַפְּהָזָן אֶת-הַעַלְלָה וְאֶת-הַמְנִיחָה הַמְזִבְחָה וּכְפָר עַלְיוֹ הַפְּהָזָן וּטְהָרָה וַיַּסְקֵק בְּהָנָא יְתָא עַל-תְּחַטָּאת וַיַּתְהַזֵּן מִנְחָתָא לְמִדְבָחָה וַיַּכְפֵּר עַלְוָה יְה וְדִבְרֵי ס

בְּבָسְתִי (שלישי) (חמיishi כשהן מחוברות) כא וְאַם־דָל הָוֶה וְאֵין יָדוֹ מִשְׁגַת וְלַקְחַ
 כְבָשׂ אֶחָד אֲשֶׁר לְתִנְופָה לְכִפְרָ עַלְיוֹ וְעַשְׂרוֹן סֶלֶת אֶחָד בְּלֹול בְשָׁמֶן
 לְמִנְחָה וְלַג שְׁמַן: וְאֵם מִסְבֵין הוּא. וְלִית יְדֵיה מְדֻבָּקָה. וַיֹּסֶב. אָמַר חֶד אֲשֶׁר.
 לְאַרְמָא לְכִפְרָא עַלְוָה. וְעַשְׂרָנוֹא סְלוֹתָא. חֶד דְפִיל בְמִשָּׁחָה. לְמִנְחָתָא וְלַזְגָא דְמִשָּׁחָה; כְבָ וְשְׁתִי
 תְּרִים אָו שְׁנִי בְנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תְשִׁיג יָדוֹ וְהִיא אֶחָד חַטָּאת וְהֶאָחָד עַלְהָ
 וּתְרִין (ס"א וְתְרִתִין) שְׁפְנִינִין. אָו תְרִין בְנֵי יוֹנָה. בְתִדְבִּיק יְדֵיה. וַיֹּהֵי חֶד חַטָּאת, וְחֶד עַלְתָא;
 כְג וְהִבְיא אַתָּם בַיּוֹם הַשְׁמִינִי לְטַהֲרָתְך אֶל־הַכְהָן אֶל־פְתָח אַהֲל־מוֹעֵד
 לְפָנֵי יְהוָה: וַיִּתְיַהֵן בְיוּמָא תְמִינָה. לְדִכְוִתָה לְוֹת בְהָנָא. לְתַרְעַ מִשְׁבֵן זְמָנָא לְקָרֵם
 יְיָ; כְד וְלַקְחַ הַכְהָן אֶת־כְבָשׂ הָאָשָׁם וְאֶת־לַג הַשְׁמָן וְהַגִּיר אַתָּם הַכְהָן
 תִנְופָה לְפָנֵי יְהוָה: וַיֹּסֶב בְהָנָא. יְת אַרְמָא דְאֲשֶׁר וַיַּת לְזָגָא דְמִשָּׁחָה. וַיֹּרֶם יְתְהֹן בְהָנָא:
 אַרְמָא קָרֵם יְיָ כָה וְשְׁחַט אֶת־כְבָשׂ הָאָשָׁם וְלַקְחַ הַכְהָן מִפְנֵם הָאָשָׁם וְנַתֵּן
 עַל־תְּנוּך אָזְזָהָמְטָהָר הַיְמָנִית וְעַל־בְּהָן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בְּהָן רְגָלוֹ
 הַיְמָנִית: וַיְכַס יְת אַרְמָא דְאֲשֶׁר. וַיֹּסֶב בְהָנָא מִדְמָא דְאֲשֶׁר. וַיִּתְיַן עַל רְומָא דְמִדְבֵּי
 הַיְמָנִית. וְעַל אַיִזְן יְדֵיה הַיְמָנִית. וְעַל אַיִזְן רְגָלוֹ הַיְמָנִית כָו וּמְזָן הַשְׁמָן יִצְקַח הַכְהָן
 עַל־כְּפָר הַכְהָן הַשְׁמָאָלִית: וּמַן מִשְׁחָה יַרְקֵבָה בְהָנָא. עַל יְדָא בְהָנָא דְשְׁמָלָא; כְז וְהַזָּה
 הַכְהָן בְּאַצְבָעָו הַיְמָנִית מִזְהַשְׁמָן אֲשֶׁר עַל־כְפָו הַשְׁמָאָלִית שְׁבַע
 פָעִים לְפָנֵי יְהוָה: וְיִדְיָ בְהָנָא בְאַעֲבָעָה הַיְמָנִית. מִן מִשְׁחָה. הַעַל יְדֵיה הַשְׁמָלָא. שְׁבַע
 זְמָנִין קָרֵם יְיָ כָה וְנַתֵּן הַכְהָן מִזְהַשְׁמָן | אֲשֶׁר עַל־כְפָו עַל־תְנוּך אָזְזָ
 הַמְטָהָר הַיְמָנִית וְעַל־בְּהָן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בְּהָן רְגָלוֹ הַיְמָנִית עַל־
 מִקְומָם דָם הָאָשָׁם: וַיִּתְיַן בְהָנָא. מִן מִשְׁחָה דַעַל יְדֵיה. עַל רְומָא. אַוְרָנָא דְמִדְבֵּי הַיְמָנִית. וְעַל
 אַיִזְן יְדֵיה הַיְמָנִית. וְעַל אַיִזְן רְגָלוֹ הַיְמָנִית, עַל אַתָּר דְמָא דְאֲשֶׁר. כָט וְהַפּוֹתָר מִזְהַשְׁמָן
 אֲשֶׁר עַל־כְפָר הַכְהָן יִתְנַזֵּן עַל־רָאשׁ הַמְטָהָר לְכִפְרָ עַלְיוֹ לְפָנֵי יְהוָה:
 וְדִישְׁתָאָר. מִן מִשְׁחָה דַעַל יְדָא בְכָהָנָא. יִתְיַן עַל רִישָׁא דְמִדְבֵּי. לְכִפְרָא עַלְוָה קָרֵם יְיָ; ל וְעַשָּׂה
 אֶת־הָאֶחָד מִזְהַתְרִים אָו מִזְבְּנִי הַיְוָה מִאֲשֶׁר תְשִׁיג יָדוֹ: וַיַּעֲבִיד יְת חֶד
 מִן שְׁפְנִינִיא. אָו מִן בְנֵי יוֹנָה, מְהַדְבִּיק יְדֵיה; לָא אָת אֶשְׁר־תְשִׁיג יָדוֹ אֶת־הָאֶחָד
 חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עַלְהָ עַל־הַמִּנְחָה וּכְפָר הַכְהָן עַל הַמְטָהָר לְפָנֵי
 יְהוָה: יִת דְתִדְבִּיק יְדֵיה. יִת חֶד חַטָּאת. יִת חֶד עַלְתָא עַל מִנְחָתָא. וַיִּכְפֵר בְהָנָא. עַל דְמִדְבֵּי
 קָרֵם יְיָ; לְבָזָאת תּוֹרָת אֲשֶׁר־בּוֹ נָגֵע צָרָעָת אֲשֶׁר לְאֶת־תְשִׁיג יָדוֹ בְטַהֲרָתָוֹ;

דָא אַוְרִיתָא. דְבִיה מִכְתָשׁ סְגִירָא. דָלָא תִדְבִּיק יְדֵיה בְדִכְוִתָה; פ

ג' בסת"י (נו) (רביעי) ושוי כהנו מחוורות) לג וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמך: ומיליל יי' עם משה ולאהרן למשמר; לד כי תבוא אל-ארץ בגענו אשר אני נתן לכם לאחוזה נתתי נגע צרעת בבית הארץ אחזותכם: ארי תיעלון לארעא דגענו. דאנא. יהיב לבונן לאחנסנא. ואתין מכתש סגירנו. בית ארע אחשנטכזון; לה ובא אשר-לו הבית והגיד לפהן לאמר בגע נראה לי בבית: ויתי גידליה ביתא. ויתוי לבנהナ למימר. במקתsha אתחוי לי בביתא לו וצוה הפהן ובנו את-הבית בטרם יבא הפהן לראות את-הגע ולא יטמא כל-אשר בית ואחר כן יבא הפהן לראות את-הבית: ויפקיד בהנה ויפנו ית ביתא. עד לא יעול בהנה למחזי ית מכתsha. ולא יסת庵 בלב דבביתא. ובתר בן יעול בהנה למחזי ית ביתא; לו וראה את-הגע והגנה הנגע בקירות הבית שקיירות ירקלות או אדרמדמות ומראייהן של פל מוזהקייר: ויתוי ית מכתsha. וזה מכתsha בכוטלי ביתא. פחתין ירkan. או סמוקן. ומוחיזהן מכיר מן כותלא; לה יצא הפהן מוזהבית אל-פתח הבית והסיגר את-הבית שבעת ימים: ויפוק בהנה. מן ביתא לתרע ביתא. ויסגר ית ביתא שבעה יומין; טל ושב הפהן ביום השבעה וראה והגנה פשה הנגע בקירות הבית: ויתוב בהנה ביום שביעאה. ויתוי. והא אוסיף מכתsha בכוטלי ביתא; מ וצוה הפהן וחלצ'ו את-האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל-מחוץ לעיר אל-מקום טמא: ויפקיד בהנה. וישלפון ית אבניא. דבוזן מכתsha. וירמו ית הון למברא לקרטה, לאתר מס'ב; מא ואת- הבית יקצע מבית סבב ושפכו את-העלר אשר הקצו אל-מחוץ לעיר אל-מקום טמא: ית ביתא. יקלפון מגו סטור סטור. וירמו. ית עפרא דקליפיו. למברא לקרטה לאתר מס'ב; מב ולקחו אבניים אחריות והביאו אל-תחת האבניים ועפר אחר יקח וטח את-הבית: ויסבו אבני אחנין. ויעלון באתר אבניא. ועפר אחרן. יסב ויושע ית ביתא; מג ואס-ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את-האבנים ואחרי הקעות את-הבית ואחרי הטעות: ואם יתוב מכתsha ויסגי ביתא. בתר דשליפה ית אבניא. ובתר דקליפיו ית ביתא ובתר דאטשען מד ובא הפהן וראה והגנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הויא: ויעול בהנה. ויתוי. והא. אוסיף מכתsha ביתא. סגירות מהסרא היא. ביתא מס'ב הויא; מה נתץ את-הבית את-אבניו ואת-עציו ואת-בל-עפר הבית והוציא אל-מחוץ לעיר אל-מקום טמא: ויתרע ית ביתא. ית אבונה ית אעה.

וית כל עפר ביתא. ויפיק למברא לקרטה, לאתר מס'ב;

מו וְהִבָּא אֶל־הַבָּיִת כֹּל־יְמֵי הַסְגִּיר אֲתָּו יְטֻמָּא עַד־הָעָרֶב: וְרִיעּוֹל לְבִתָּא. כָּל יוֹמִין דִּינְסָגָר יִתְהַיָּה, יְהִי מִסָּבָב עַד רַמְשָׁא; מו וְהַשְׁכֵב בַּבָּיִת יַכְבִּס אֶת־בְּגָדָיו וְהַאֲכֵל בַּבָּיִת יַכְבִּס אֶת־בְּגָדָיו: וְדִישְׁפּוֹב בַּבָּיִת. יַצְבֵּעַ יְתָלְבּוּשָׂהוּ. וְדִיכּוֹל בַּבָּיִת. יַצְבֵּעַ יְתָלְבּוּשָׂהוּ; מַח יָאֵס־בָּא יָבָא הַפְּנֵן וְרָאָה וְהִגְּנָה לְאַפְּשָׁה הַגָּעַב בַּבָּיִת אַחֲרֵי הַטָּהָר הַטָּהָר הַכְּהֵן אֶת־הַבָּיִת כִּי נְרָפָא הַגָּעַב: וְאִם מִיעּל יַעֲלֵל בָּהָנָא. וַיְחִזֵּי וְהָא. לֹא אָוַסֵּי מִכְתָּשָׂא בַּבָּיִת. בְּתַר הַאֲתָשָׁע יִת בַּיִתָּא. וַיַּרְבֵּי בָּהָנָא יִת בַּיִתָּא. אֲרִי אַתְּסִי מִכְתָּשָׂא; מַט וְלַקְחֵה לְחַטָּאת אֶת־הַבָּיִת שְׁתִי צְפָרִים וְעֵץ אַרְזָה וְשָׁנִי תְּזֻלָּעַת וְאַזְבָּה: וַיָּסֶב. לְדִבָּא יִת בַּיִתָּא תְּרַתֵּין צְפָרִין. וְאַעֲאָדָרָזָה, וְצַבָּע וְחוֹרֵי וְאַיּוֹבָה; וְשָׁחַט אֶת־הַצְּפָר הַאֲחַת אֶל־כָּלִי־חַרְשׁ עַל־מִים חַיִים: וַיְכּוֹס יִת צְפָרָא חֲדָא, לִמְן דַּחֲסֵף עַל מִי מִבּוּעַ; נָא וְלַקְחֵה אֶת־עֵץ־הָאַרְזָה וְאֶת־הָאַזְבָּה וְאֶת־ שְׁנִי הַתְּזֻלָּעַת וְאֶת־הַצְּפָר הַחִיָּה וְטַבֵּל אֶתְכֶם בְּדַם הַצְּפָר הַשְׁחוּטָה וּבְמִים הַחַיִים וְהַזָּה אֶל־הַבָּיִת שְׁבַע פָּעָמִים: וַיָּסֶב יִת אַעֲאָדָרָזָה. וַיְת אַיּוֹבָה. וַיְת צַבָּע וְחוֹרֵי. וַיְת צְפָרָא חַיִתָּא. וְיַטְבּוֹל יִתְהֹזֵן. בְּדַמָּא דַצְּפָרָא דַנְכִיסְתָּא. וּבְמִי מִבּוּעַ, וַיְהִי לְבִתָּא שְׁבַע זָמְנִין, נְב וְחַטָּאת אֶת־הַבָּיִת בְּדַם הַצְּפָר וּבְמִים הַחַיִים וּבְצְפָר הַחִיָּה וּבְעֵץ הָאַרְזָה וּבְאַזְבָּה וּבְשְׁנִי הַתְּזֻלָּעַת: וַיְדִיבֵּי יִת בַּיִתָּא. בְּדַמָּא דַצְּפָרָא. וּבְמִי מִבּוּעַ. וּבְצְפָרָא חַיִתָּא. וּבְאַעֲאָדָרָזָה. וּבְאַיּוֹבָה וּבְצַבָּע וְחוֹרֵי, נְג וְשָׁלֵל אֶת־הַצְּפָר הַחִיָּה אֶל־מִחוֹן לְעִיר אֶל־פָּנֵי הַשְׁדָה וּבְכָפֵר עַל־הַבָּיִת וְטַבֵּר: וַיְשַׁלֵּחַ יִת צְפָרָא חַיִתָּא. לְמִבְּרָא לְקַרְתָּא לְאַפְּיִ חַקְלָא, וּבְכָפֵר עַל בַּיִתָּא וִידְבִּין (חַמִּישִׁי) נְד זוֹאַת הַתּוֹרָה לְכָל־גָּעַב הַצְּרִעת וְלַפְּתָקָה: דָא אַוְרִיתָא, לְכָל מִכְתָּשׁ סְגִירּוֹתָא וְלַנְתָקָא; נָה וְלַצְּרִעת הַבְּגָד וְלַבִּית: וְלַסְגִירּוֹת לְבַוְשָׂא וְלְבִתָּא; נְז וְלַשְׁאָת וְלַסְפְּחָת וְלַבְּהָרָת: וְלַעֲמֵקָא וְלַעֲדֵיא וְלַבְּהָרָא; נְז לְהֹזְתָּ בְּיּוֹם הַטָּמָא וּבְיּוֹם הַטָּהָר זוֹאַת תּוֹרָת הַצְּרִעת: לְאַלְפָא. בְּיּוֹם מִסָּאָבָא וּבְיּוֹם דְכִיאָ, דָא אַוְרִיתָא

ד' בסת"י נז' טו א' וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: ומילל ז': עם משה ולאהרן למשמר; ב' דברו אל-בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מברשות זובו טמא הויא: מלילו עם בני ישראל. ותימרנו להונן. גבר גבר. אריה יבש דאיב מבשריה, הזביה מסaab הוא; ג' זאת תהיה טמאתו זובו רך בשרו' את-זובו או-החותמים בשרו' מזובו טמאותו הויא: ודה. תהוי סאותיה בדוביה. ריר בשיריה ית הזביה. או חתים בשיריה מהזביה, סאותיה היא; ד' כל-הmeshab' אשר ישכוב עליו הזב יטמא וכל-הבל' אשר ישכוב עליו יטמא: כל משכבה. דישכב עלהי. הזבנא יבש מסaab. וכל מנא הדיבוב עלהי יהי מסaab; ה' איש אשר יגע במשכבה יכבר בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: גבר. דיקרב במשכבה. יצבע לבושזה, ויסחי במייה ויהי מסaab עד רמשא; ו' והישב על-הבל' אשר ישכוב עליו הזב יכבר בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: גבר. דיקרב במשכבה. יצבע לבושזה, ויסחי במייה ויהי מסaab עד רמשא; ז' והגע בברשות הזב יכבר בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: גבר. דיקרב בברשות הזבנא. יצבע לבושזה, ויסחי במייה ויהי מסaab עד רמשא; ח' וקידירק הזב בטהור יכבר בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: גבר. דיקרב בברשות הזבנא. יצבע לבושזה, ויסחי במייה ויהי מסaab עד רמשא; ט' וכל-המරfab אשר ירכב עליו הזב יטמא: וכל מרכב. הדיבוב עלהי. הזבנא יבש מסaab; י' וכל-הגע בכל אשר היה תחתיו יטמא עד-הערב והנושא אותו יכבר בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב: וכל דיקרב ביה הזבנא. וידוח לא שטיף במייה. יצבע לבושזה, ויסחי במייה ויהי מסaab עד רמשא; יב' וכל-חרש אשר יגע-בו הזב ישבר וכל-בלידי-עיז ישטר במים: ומן דחփ. דיקרב ביה הזבנא יתבר. וכל מן דאע' ישתטיף במייה; יג' וקידירת הר הזב מזובו וספר לו' שבעת ימים לתרתתו יכבר בגדיו ורחץ בשרו' במים חיים וטהר: גבר ידי הזבנא מהזביה. זמני ליה. שבעה יומין. לדוכתייה יצבע לבושזה. ויסחי בשיריה, במי מבוע וידפי; יד וביום השמנני יקח-לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפניהם יהוד א-פתח אהל מועד נתנים אל-הכהן: וביום תמןאה. ישב ליה תרין (ס"א תרתין) שפנינין. או תרין בני יונה. ויתי לקדם ז'. לתרע משפט זמןא. ויתיננו לבנהן; ט' ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עללה וכפער עליו הכהן לפניהם יהוד מזובו: ויעביר ית hon בנהן. חד חטאת. וחד עלתא. ויכפר עלהי בנהן. קדם ז'

ה' הבשת' (ז) (ששי) (שביעי כההן מחוברות) טז **וְאִישׁ בֵּית-צָא מִמְּנוֹ שַׁכְבַת-זֶרֶע** ורחץ בםים את-בל-בשרו וטמא עד-הערב: גבר. ארי תפוק מניה שכבת ורעה. ויסחי במיין ית כל בשירה וייה מסא בעד רמשא; יז **וְכָל-בְגָד וְכָל-עֹור** אשר היה עליו שכבת-זרע וכובס בםים וטמא עד-הערב: וכל לבוש וכל משך. דיה עלהי שכבת ורעה. ויצטבע (ס"א ויצטבע) במיין וייה מסא בעד רמשא; ייח **וְאִשָּׂה** אשר ישכב איש אתה שכבת-זרע ורחציו בםים וטמאו עד-הערב: ואחתה. דישפוב גבר. יתה שכבת ורעה. ויסחון במיין, וייהן מסא בעד רמשא; פ' **וּבְسַתְיִם** יט **וְאִשָּׂה** **כִּי-תְהִיה זָבָה** הם **יְהִי זָבָה בְּבָשָׂרָה שְׁבָעַת יְמִים** תהיה בנדתת וכל-הגעבה יטמא עד-הערב: ואחתה ארי תה דיבא. דם. יהי זובה בבשרה. שבעה יומי תה בריחוקה, וכל דיקרב בה יהי מסא בעד רמשא; כ' **וְכָל-אֲשֶׁר** תשכב עליו בנדתת יטמא וכל **אֲשֶׁר-תִּשְׁבַּב עָלָיו יְטָמָא**: וכל דתשכוב עלוה. בריחוקה יהי מסא. וכל דתתיב עלוה יהי מסא; כא **וְכָל-הַנְּגָע בְּמִשְׁבָּבָה** יכובס בגדיו ורחץ בםים וטמא עד-הערב: וכל דיקרב במשכבה. יצבע לבושוה. ויסחי במיין וייה מסא בעד רמשא; כב **וְכָל-הַנְּגָע בְּכָל-בְּלִי אֲשֶׁר-תִּשְׁבַּב עָלָיו** יכובס בגדיו ורחץ בםים וטמא עד-הערב: וכל דיקרב. בכל מנא דתתיב עלוה. יצבע לבושוה. ויסחי במיין וייה מסא בעד רמשא; כג **וְאִם עַל-הַמְשֻׁבָּב הַוָּא אָוֶן** על-הבלי **אֲשֶׁר-הַוָּא יִשְׁבַּת-עָלָיו בְּגַעַז-בָּבוֹ יְטָמָא עד-הַעֲרָב**: ואם על-משכבה הוא. או על מנא. דהיא יתבא עלוה במרקבה ביה. יהי מסא בעד רמשא; כד **וְאִם** שכוב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו יטמא שבעת ימים וכל-המשכב אשר ישכב עליו יטמא: ואם משכב ישב גבר יתה. וייה (ס"א ותהי) ריחוקה עלוה. יהי מסא שבעה יומי. וכל משכבה דישפוב עלוה יהי מסא; ס'

וְבָסֶתֶי כה וְאַשֶּׁה בִּידְיוֹבּ זֹב דְמָה יָמִים רַבִּים בְּלֹא עַתְנְדָתָה אֲוֹ בִּידְטוֹבּ עַל-נְדָתָה בְּלִימֵי זֹב טְמַאתָה בִּימֵי נְדָתָה *תְהִיה טְמֵאה הָוָא: וְאַתָּה אָרַי יְדֵיבּ הַזֹּב דְמָה יוֹמִין סְגִיאַן. בְּלֹא עַדְן רִיחָקָה. אֲוֹ אָרַי תְּדוֹבּ עַל רִיחָקָה. כָל יוֹמִי דּוֹבּ סְאוּבָתָה. בִּיוֹמִי רִיחָקָה. תְהִי מְסָאָבָא הִיא; כו בְּלִי הַמְשָׁבֵב אֲשֶׁר-תְשַׁבֵּב עַלְיוֹ בְּלִימֵי זֹבָה כִּמְשָׁבֵב נְדָתָה יְהִי-לָה וּבְלִי-הַכְּלִי אֲשֶׁר תִּשְׁבַּב עַלְיוֹ טְמֵא יְהִי בְּטְמַאת נְדָתָה: כָל מְשָׁבָבָא. דְתְשַׁפּוֹבּ עַלְוָה, כָל יוֹמִי הַזֹּבָה. כִּמְשָׁבֵב רִיחָקָה יְהִי לָה. וּבָל מְנָא דְתְתִיבּ עַלְוָה. מְסָאָבּ יְהִי, בְּסֹאָבָתָה רִיחָקָה; כו וּבְלִי-הַנוֹּגֵעַ בָּם יְטֵמָא וּבָכָס בְּגָדֵיו וּרְחֵץ בְּמִים וּטְמֵא עַד-הָעָרֶב: וּבָל דִּיקְרָבּ בְּחַזְן יְהִי מְסָאָבּ. וַיַּצְבַּע לְבוֹשָׂהוּ, וַיַּסְחַי בְּמַיָּא וַיַּהַי מְסָאָבּ עַד רַמְשָׁא; כה וְאַסְטָהָרָה מְזֻובָה וִסְפָּרָה לָה שְׁבָעַת יָמִים וְאַחֲרַת תְּטָהָרָה: וְאַס דִּכְיָאת מְזוֹבָה. וְתַמְגִן לָה, שְׁבָעַת יוֹמִין וּבְתַרְבִּין (שביעי) כט וּבַיּוֹם הַשְׁמִינִי תְּקַח-לְהָשְׁתִּי תְּרִים אוֹ שְׁנִי בְּנֵי יְוָנָה וְהַבְּיָאָה אַוְתָם אֶל-הַכְּהֵן אֶל-פְּתַח אַהֲלָל מַזְעֵד: וּבַיּוֹם תְּמִינָה. תְשֵׁב לְהַתְּרִין (ס"א תְּרִפְתִּין) שְׁפְנִינִין. אַוְתָרִין בְּנֵי יְוָנָה. וַיְתִיתִי יְתֵהָן לֹת בְּהַנָּא, לַתְּרִעַ מְשִׁבְן זְמָנָא; ל וְעַשְׂה הַכְּהֵן אַתְ-הַאֲחָד חַטָּאת וְאַתְ-הַאֲחָד עַלְהָה וּכְפָר עַלְיָה הַכְּהֵן לִפְנֵי יְהָוָה מְזֻובָה טְמַאתָה: וַיַּעֲבִיד בְּהַנָּא יְתֵחָר חַטָּאת. וַיַּת חַד עַלְתָּא. וַיְכַפֵּר עַלְהָה בְּהַנָּא קְרָם ייִ. מְדוֹבָּסָאָבָתָה;

(מפטיר) לא וְהַזְרָתָם אַתְ-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מְטֻמָּאתָם וְלֹא יִמְתֹּא בְּטֻמָּאתָם בְּטֻמָּאת אַתְ-מְשָׁבֵנִי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם: וַתִּפְרֹשֵׁן יְתֵבְנֵי יִשְׂרָאֵל מְסֹאָבָתָהוּן. וְלֹא יִמְתֹּון בְּסֹאָבָתָהוּן, בְּסֹאָבָתָהוּן יְתֵבְנֵי דְבִינְיָהוּן; לְבּוֹזָאת תּוֹרָת הָאָבָב וְאֲשֶׁר תִּצְא מִמְּנָוֶה שְׁכַבְתִּזְרָע לְטְמַאתָה-בָּהָה: דָא אָוָרִיתָא דְדוֹבָנָא. וְדַתְפּוֹק מִנְיָה, שְׁכַבְתִּזְרָע לְאַסְתָּאָבָא בָהָה; לְג וְהַדְוָה בְּנְדָתָה וְהַזְּבָב אַתְ-זֹבָב לִזְבָּר וְלִנְקָבָה וְלִאָיש אֲשֶׁר יִשְׁבַּב עַמ-טְמַאתָה: וְלַדְסָאָבָתָה בְּרִיחָקָה. וְלַדְדָאַיָּב יְת הַזֹּבָה. לְדִבָּר וְלִנְקָבָה. וְלִגְבָּר, דִּישְׁכּוֹב עַמ מְסָאָבָתָא; פ